

TỔNG HỢP MỞ BÀI HAI CÂY PHONG

1. Mở bài 1

Trong số các nhà văn của đất nước Liên Xô cũ, có lẽ Tsin-ghi-dơ Ai-má-tốp là người gần gũi với người đọc Việt Nam nhất. Truyện của ông, từ Ja-mi-li-a,..., Vĩnh biệt Gưn-xa-rư, đến Ngày dài hơn thế kỷ đều có bóng dáng của quê hương Cư-rơ-gư-xtan, đều phản ánh phong tục tập quán, đấu tranh cho cuộc sống tiến bộ, đạo đức và tình cảm tốt đẹp của con người... Một trong những tình cảm khiến truyện của Ai-ma-tốp gần gũi với người đọc Việt Nam có lẽ là tình cảm thầy trò mà truyện ngắn Người thầy đầu tiên là truyện tiêu biểu.

2. Mở bài 2

Hai cây phong là phần đầu của truyện tả cảnh sắc làng Kur-ku-rêu, hồi tưởng lại kỉ niệm êm đềm về hai cây phong của chốn quê dào dạt tâm hồn đưa con đi xa về thăm nơi chôn nhau cắt rốn của mình. Trích đoạn này đã thể hiện một cách đậm thắm, thiết tha tình yêu cố hương, biểu lộ lòng biết ơn người thầy đầu tiên đã trồng cây và trồng nơi thảo nguyên hoang vu mệnh mông.

3. Mở bài 3

"Người thầy đầu tiên" là tác phẩm xuất sắc của Ai-ma-tốp - nhà văn xứ Cư-rơ-gư-xtan. "Hai cây phong" thuộc phần đầu của tác phẩm trên. Với lời văn chân thành, dào dạt cảm xúc, đoạn trích đã làm hiện lên trước mắt chúng ta cảnh sắc của làng quê tác giả. Đồng thời, ông cũng thể hiện tình yêu quê hương tha thiết, lòng biết ơn đối với người thầy đã vun trồng mơ ước, hi vọng cho những người học trò nhỏ.

4. Mở bài 4

Ai - Ma -Tốp là một nhà văn nước cộng hòa vùng trung á thuộc Liên Xô trước đây. Ông là một trong những nhà văn tiêu biểu cho thời kì bấy giờ. Ông đã để lại rất nhiều những tác phẩm có giá trị và có tầm ảnh hưởng lớn đối với thời đại. Những tác phẩm của ông được rất nhiều bạn đọc Việt Nam biết đến trong đó phải kể đến tác phẩm "hai cây phong" là một trong những tác phẩm rất xuất sắc của ông. Tác phẩm được trích trong "người thầy đầu tiên", trong đoạn trích truyện hai cây phong được miêu tả một cách sinh động với ngòi bút đậm chất hội họa.

5. Mở bài 5

Truyện ngắn Người thầy đầu tiên của nhà văn Ai-ma-tốp đã đưa chúng ta về với làng nhỏ Ku-ku-rêu của nước cộng hòa Cư-rơ-gư-xtan thuộc Liên-Xô (cũ). Câu chuyện về người chiến sĩ Hồng quân, đoàn viên thanh niên cộng sản Đuy-sen - người thầy đầu tiên đã trồng hai cây phong nhỏ cùng cô bé An-tư-nai thuở trước. Để bốn chục năm sau, cô bé đã là một viện sĩ danh tiếng, còn Hai cây phong đã trở thành một phần không thể thiếu trong ký ức làng quê của biết bao thế hệ dân làng Ku-ku-rêu.

6. Mở bài 6

Hai cây phong là đoạn trích ở phần đầu truyện Người thầy đầu tiên của nhà văn Ai-ma-tốp. Đoạn trích đã miêu tả về đẹp nên thơ, đầy sức sống của cây phong và tâm trạng bồi hồi, xúc động của nhân vật “tôi” – họa sĩ khi được trở về làng.

7. Mở bài 7

Ai-ma-tốp là một trong những nhà văn Nga nổi tiếng. Các sáng tác của ông đã vẽ lên hình ảnh một đất nước Nga trù phú, xinh đẹp, thơ mộng với những con người giàu tình cảm. Nhiều sáng tác của ông được đánh giá cao. Tác phẩm đầu tiên của Ai-ma-tốp là truyện vừa Gia-mi-li-ơ được A-ra-công – nhà văn Pháp xem là “bản tình ca hay nhất thế kỉ XX”. Truyện ngắn Người thầy đầu tiên nằm trong tập truyện Giamilia – truyện núi đồi và thảo nguyên được coi là một trong những tác phẩm gây nhiều xúc động nhất. Bên cạnh hình ảnh An-tư-nai, cô học trò nghèo khổ nhưng nghị lực và thành đạt, bên cạnh hình ảnh thầy Đuy-sen – người thầy giáo đầu tiên đem ánh sáng văn hoá khai sinh cho lũ trẻ làng Ku-ku-rêu, chúng ta không thể quên được hình ảnh hai cây phong – một hình ảnh sinh động, giàu ý nghĩa biểu trưng trong truyện ngắn nổi tiếng này.

8. Mở bài 8

Có ai đó từng nói, quê hương là một điều kì lạ, luôn khiến chúng ta hạnh phúc và cả dấn đau nhất trong những chặng hành trình của đời người. Khi nghĩ về quê hương, trong lòng mỗi người con xa xứ luôn dấy lên những cảm giác bồi hồi, thổn thức bởi những hình ảnh gần bó, in đậm trong kí ức bấy lâu. Một giếng nước, một bờ đê hay một góc ao đình. Với nhân vật trong tác phẩm Người thầy đầu tiên, nhớ về làng Ku-ku-rêu là “tôi” nhớ về hình ảnh đẹp đẽ: Hai cây phong - một hình ảnh sinh động, giàu ý nghĩa biểu trưng và in dấu những kí ức tuổi thơ mát lạnh.

9. Mở bài 9

Phần đầu trích đoạn nói về cảnh sắc làng Ku-ku-rêu, chốn quê thân yêu của nhân vật “tôi” - họa sĩ, sau những năm tháng đi xa trở về thăm làng. Những tiếng: “Vùng Ku-ku-rêu chúng tôi”....“phía dưới làng tôi...”, “phía trên làng tôi” cất lên thật gợi cảm, đầm ấm và mến thương biết bao! Làng ở “ven chân núi” trên một cao nguyên. Cảnh sắc thiên nhiên hùng vĩ, bao la. Có “thung lũng đất vàng”, có cánh thảo nguyên Ca-dắc-xtan “mênh mông”. Có khe nước “ào ào từ nhiều vách đá đổ xuống” có rặng núi Đen và con đường sắt “bằng qua đồng bằng chạy tít đến tận chân trời phía tây”. Cảnh sắc quê hương được cảm nhận bằng những hình ảnh đường nét đậm nhạt, cao thấp, gần xa làm hiện lên một không gian nghệ thuật rất đẹp với bao yêu mến tự hào của một đứa con đối với cố hương, của một họa sĩ tài hoa trước thiên nhiên kì thú. Sau câu chữ là bao cảm xúc dâng trào, với bao bồi hồi thương nhớ.

10. Mở bài 10

Phần hai trích đoạn “Hai cây phong”, tác giả kết hợp tự sự với miêu tả nhắc lại kỉ niệm tuổi thơ êm đềm. Hoài niệm tuổi thơ về quê hương bao giờ cũng đầm ấm, thiết tha. Với con người Việt Nam chúng ta, mỗi lần đi xa nhớ quê nhớ hương vị đậm đà “nhớ canh rau muống

nhớ cà dầm tương”, là nhớ con cánh điều biếc, nhớ cây đa, giếng nước, sân đình, là nhớ dòng sông quê mẹ với kỉ niệm một thời thơ bé.

www.eLib.vn